

tion pourrait soulever, le Ministère de la Justice à Prague et le Ministère de Grâce et Justice à Madrid se communiqueront directement, sur demande, des renseignements juridiques nécessaires.

Article 13.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Prague.

Cette Convention entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et produira ses effets encore un an après la dénonciation qui pourra avoir lieu en tout temps.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention en deux exemplaires.

FAIT à Madrid, le 26 novembre 1927.

L. S. Dr. EMIL SPIRA

L. S. Dr. KAREL HALFAR

L. S. VICENTE GONZÁLEZ-ARNAO

L. S. JUAN GÓMEZ-MONTEJO

sti v Praze a ministerstvo milosti a spravedlnosti v Madridě na žádost přímo potřebné právní informace.

Článek 13.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny vyměněny v Praze.

Nabude účinnosti za měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti ještě rok po výpovědi, která může být dána kdykoliv.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ zmocněnci podepsali tuto úmluvu ve dvou vyhotoveních.

DÁNO v Madridě, dne 26. listopadu 1927.

L. S. Dr. EMIL SPIRA v. r.

L. S. Dr. KAREL HALFAR v. r.

L. S. VICENTE GONZÁLEZ-ARNAO v. r.

L. S. JUAN GÓMEZ MONTEJO v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

V TOPOLČIANKÁCH DNE 21. ZÁŘÍ LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO DEVÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 14. května 1930 a úmluva nabyla mezinárodní účinnosti podle čl. 13 za měsíc po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.

20.

Umluva

mezi republikou Československou a královstvím španělským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ ŠPANĚLSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention

d'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale, conclue entre la République Tchécoslovaque et le Royaume d'Espagne.

Le Président de la République Tchécoslovaque et Sa Majesté le Roi d'Espagne désirant régler les rapports juridiques entre les deux Etats en ce qui concerne l'extradition et le transit des criminels, ainsi que l'assistance judiciaire en matière pénale, ont décidé de conclure à cet effet une Convention et ont nommé comme Plénipotentiaires:

Le Président de la République Tchécoslovaque:

Monsieur **Emil Spira,**

Docteur en droit, Chef de Département au Ministère de la Justice, et

Monsieur **Karel Halfar,**

Docteur en droit, Chef du Département des Traités Internationaux au Ministère des Affaires Etrangères,

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

Monsieur **Vicente González-Arno y Amar de la Torre,**

Ministre Résident, Chef de la Section du Contentieux à Son Ministère d'Etat, Chevalier de l'Ordre de Charles III, Commandeur de l'Ordre d'Isabelle la Catholique,

Monsieur **Juan Gómez Montejo,**

Chef de bureau de première classe du Corps technique de juristes de Son Ministère de la Justice,

lesquels, après avoir procédé à l'échange de leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

(Překlad.)

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím španělským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo král španělský, přejíce si upravit právní styky mezi oběma státy, pokud se týče vydávání a průvozu zločinců, jakož i právní pomoci ve věcech trestních, rozhodli se sjednat k tomuto účelu úmluvu a jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Československé:

p. **JUDra Emila Spira,**

odborového přednostu v ministerstvu spravedlnosti a

p. **JUDra Karla Halfara,**

přednostu oddělení mezinárodních smluv v ministerstvu zahraničních věcí,

Jeho Veličenstvo král španělský:

p. **Vicente González-Arno y Amar de la Torre,**

ministra-residenta, přednostu právní sekce Svého státního ministerstva, rytíře řádu Karla III., komandéra řádu Isabelly Katolické,

p. **Juan Gómez Montejo,**

přednostu kanceláře první třídy technického sboru právních znalců Svého ministerstva spravedlnosti,

kterí, po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, shodli se na těchto ustanoveních:

CHAPITRE I.

Article premier.

Extradition des criminels.

Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur demande, les personnes se trouvant sur le territoire de l'une d'Elles et poursuivies ou condamnées par les autorités judiciaires de l'autre Partie pour toute infraction pour laquelle l'extradition peut être autorisée par les lois de la Partie requise:

a) si cette infraction d'après les lois des deux Etats — ne fussent-elles applicables que dans quelques parties de leur territoire — peut entraîner une peine privative de liberté d'une année au moins ou une peine plus grave, ou si la personne réclamée a été condamnée pour le même fait à une peine privative de liberté de six mois au moins ou à une peine plus grave;

b) si l'infraction a été commise sur le territoire de l'Etat requérant;

c) si la poursuite de l'infraction n'est pas réservée par les lois de l'Etat requis à ses propres tribunaux.

Si l'infraction a été commise hors du territoire de l'Etat requérant, l'extradition sera accordée seulement dans le cas où la législation de l'Etat requis autorise, dans des circonstances analogues, la poursuite des mêmes infractions commises hors de son territoire.

L'extradition sera également accordée pour tentative desdites infractions ou pour complicité, lorsqu'elles sont punissables d'après la législation des deux Parties Contractantes.

Article 2.

Dans aucun cas, les Parties Contractantes ne seront obligées à se livrer leurs propres nationaux.

Si la personne réclamée a produit une demande en naturalisation dans l'Etat requis, avant que son extradition ait été demandée, la décision concernant la demande d'extradition pourra être retardée jusqu'à ce qu'il ait été statué sur la demande en naturalisation.

Article 3.

Infractions pour lesquelles l'extradition ne peut être accordée.

L'extradition ne sera pas accordée:

a) pour les délits politiques ou faits connexes;

L'Etat requis est seul appelé à juger si une infraction est de cette nature.

HLAVA I.

Článek 1.

Vydávání zločinců.

Smluvní strany se zavazují, že si vydají navzájem na požádání osoby, které se zdržují na území jedné z nich a jsou stíhány anebo byly odsouzeny soudními úřady druhé strany pro kterýkoli trestný čin, pro který lze povolití vydání podle zákonů dožádané strany, jestliže:

a) zákony obou států, byť i jen v některých částech jejich území — ukládají na tento trestný čin trest na svobodě v trvání nejméně jednoho roku nebo trest těžší nebo byla-li osoba vyžadovaná odsouzena pro týž čin ku trestu na svobodě v trvání nejméně šesti měsíců nebo ku trestu těžšímu;

b) trestný čin spáchaný na území státu dožadujícího;

c) stíhání trestného činu není podle zákonů státu dožadovaného vyhrazeno jeho vlastním soudům.

Byl-li trestný čin spáchaný mimo území státu dožadujícího, bude vydání povoleno toliko tehdy, připouští-li zákonodárství státu dožadovaného za obdobných okolností stíhání pro tytéž trestné činy, spáchané mimo jeho území.

Vydání bude povoleno rovněž pro pokus shora uvedených trestných činů nebo pro účastenství na nich, jsou-li trestny podle zákonodárství obou smluvních stran.

Článek 2.

Smluvní strany nemají povinnosti vůbec vydávati si svoje vlastní státní příslušníky.

Podala-li vyžadovaná osoba ve státu dožadovaném žádost za udělení státního občanství dříve, než bylo žádáno za její vydání, může býti rozhodnutí o žádosti za vydání odloženo až do vyřízení žádosti za udělení státního občanství.

Článek 3.

Trestné činy, pro něž nemůže býti vydání povoleno.

Vydání je nepřipustno:

a) pro trestné činy politické nebo činy s nimi související;

Rozhodovati o tom, zda trestný čin jest této povahy, přísluší výhradně dožádanému státu.

Il ne sera pas réputé délit politique ni fait connexe à un semblable délit, l'attentat contre la personne du Chef d'un Etat lorsque cet attentat constituera le fait d'assassinat ou homicide, ou tentative, ou complicité de ce fait;

b) pour les infractions d'ordre purement militaire;

c) pour les infractions de presse proprement dites;

d) pour les infractions aux lois des douanes, d'impôts et autres lois financières;

e) pour les infractions dont la poursuite ne peut avoir lieu que sur plainte de la partie lésée et peut être arrêtée par son renoncement;

f) si la poursuite ou la peine est prescrite d'après les lois en vigueur dans toutes les parties du territoire de l'une des Parties Contractantes, ou d'après les lois de l'Etat où l'infraction a été commise, avant que l'inculpé ait été arrêté ou assigné à l'interrogatoire, ou si on ne peut le poursuivre ou exécuter la condamnation pour d'autres motifs légaux;

g) si l'individu réclamé est poursuivi dans l'Etat requis pour la même infraction ou s'il y a déjà été mis hors de cause, condamné ou acquitté pour le même fait, à moins que la législation de cet Etat ne permette la reprise de la procédure pénale par suite de faits nouveaux.

Article 4.

Demande d'extradition.

La demande d'extradition sera faite par voie diplomatique.

Elle sera accompagnée soit de l'acte d'accusation, du mandat d'arrêt, ou de toute autre acte judiciaire équivalent à celui-ci ou de la sentence prononcée contre la personne réclamée. Ces actes seront produits en originaux ou en expédition authentiques, ils indiqueront brièvement le fait incriminé, sa qualification et dénomination et seront accompagnés du texte de la loi pénale de l'Etat requérant applicable à l'infraction et mentionnant la peine qu'elle entraîne. Dans la mesure du possible le signalement de la personne réclamée sera joint ainsi que sa photographie ou d'autres données pouvant servir à établir son identité.

Lorsqu'il s'agit d'actes contre la propriété, il sera indiqué le montant du dommage réellement causé, ou si faire se peut, de celui que le malfaiteur a voulu causer.

Article 5.

Les documents mentionnés à l'article pré-

Útok proti hlavě státu, zakládá-li ať dokonaný či nedokonaný zločin vraždy nebo zabití, pokusu, nebo účastenství na takovém činu, nebude pokládán za trestný čin politický ani za čin související s takovým trestným činem;

b) pro trestné činy čistě vojenské;

c) pro vlastní tiskové trestné činy;

d) pro trestné činy proti zákonům celním, daňovým a jiným zákonům finančním;

e) pro trestné činy, jejichž stíhání lze zahájit jen na soukromý návrh poškozené osoby a zastavití, upustí-li od něho;

f) nastalo-li promlčení trestního stíhání nebo trestu podle zákonů platných ve všech částech území jedné ze smluvních stran, nebo podle zákonů státu, kde byl trestný čin spáchan, dříve, než byl obviněný zatčen nebo obeslán k výslechu, nebo nelze-li jej stíhat nebo trest vykonati z jiných zákonných důvodů;

g) je-li požadovaná osoba stíhána ve státě dožádaném pro týž trestný čin, nebo bylo-li tam trestní řízení zastaveno, nebo pro týž čin vyneseno rozhodnutí odsuzující nebo osvobozující, leč by zákonodárství tohoto státu připouštělo obnovu trestního řízení vzhledem k novým okolnostem.

Článek 4.

Žádost za vydání.

Žádost za vydání jest podati cestou diplomatickou.

K žádosti musí býti připojen buď obžalovací spis, zatykač nebo jiná soudní listina jemu na roveň postavená nebo odsuzující rozhodnutí, vyneseno proti vyžadované osobě. Tyto listiny musí býti přiloženy v prvopise nebo v ověřených opisech a musí uváděti krátce trestný čin, jeho kvalifikaci a pojmenování a nutno k nim připojiti text trestního zákona platného ve státě dožadujícím, jehož bude použití na trestný čin a udávajícího trest, který lze uložit. Podle možnosti budiž připojen popis vyžadované osoby, jakož i její podobenka nebo jiné údaje, které mohou přispěti ke zjištění její totožnosti.

Jedná-li se o trestné činy majetkové, jest uvést i výši škody skutečně způsobené nebo, pokud možno, pachatelem zamýšlené.

Článek 5.

Listiny zmíněné v předchozím článku jest

cédent seront rédigés dans la langue officielle de l'Etat requérant, dans la forme requise par les lois de celui-ci et munis du sceau officiel. Ils seront accompagnés de la traduction dans la langue officielle de l'Etat requis, faite ou attestée conforme par un interprète assermenté qui les munira de sa signature et de son cachet, ou par un interprète officiel de la Partie requérante.

Article 6.

Explications complémentaires.

S'il y a des doutes sur la question de savoir si l'infraction pour laquelle l'extradition est réclamée rentre dans les prévisions de la présente Convention, des explications seront demandées à l'Etat requérant et l'extradition ne sera accordée que lorsque les explications fournies seront de nature à écarter ces doutes.

En aucun cas, l'Etat requérant ne pourra être tenu à produire la preuve de la culpabilité de l'individu réclamé.

L'Etat requis pourra dans chaque cas fixer un délai pour la production des renseignements complémentaires; ce délai sera cependant, sur demande motivée, susceptible de prolongation.

Article 7.

Mesures en vue d'assurer l'extradition.

Dès l'arrivée de la demande d'extradition accompagnée des actes prévus aux articles 4 et 5, l'Etat requis prendra toutes les mesures nécessaires pour s'assurer de la personne réclamée et pour prévenir son évasion, à moins que de prime abord il n'apparaisse que l'extradition ne pourra être accordée.

Article 8.

Arrestation provisoire.

En cas d'urgence la personne réclamée pourra être mise provisoirement en détention, même avant que la demande d'extradition ait été présentée, sur tout avis transmis par la poste ou par le télégraphe, à condition qu'il y soit fait mention de l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'une sentence et qu'en même temps l'infraction y soit indiquée. Cet avis pourra être adressé directement par le tribunal ou autorité compétente de l'Etat requérant à l'autorité compétente de l'Etat requis. Toutefois l'autorité requérante devra confirmer l'avis télégraphique dans un délai de huit jours.

Les autorités compétentes de chacune des Parties Contractantes pourront procéder, même à défaut d'un pareil avis, à l'arresta-

sepsati v jazyku státním (oficiálním) státu dožadujícího, ve formě predepsané jeho zákony a opatření úřední pečeti. Jest k nim připojiti překlad do státního (oficiálního) jazyka dožádaného státu, vyhotovený nebo ověřený buď přísežným tlumočnickem, který je opatřív svým podpisem a svou pečeti, nebo úředním tlumočnickem strany dožadující.

Článek 6.

Doplňující objasnění.

Vzejdou-li pochybnosti, zda trestný čin, pro který jest za vydání žádáno, spadá pod ustanovení této úmluvy, bude dožadující stát požádán o objasnění, a vydání bude povoleno toliko tehdy, budou-li podaná objasnění toho rázu, aby odstranila tyto pochyby.

V žádném případě nebude lze uložiti dožadujícímu státu, aby předložil důkaz o vině vyžadované osoby.

Dožádaný stát může v každém případě stanoviti lhůtu ku podání doplňujících objasnění; tato lhůta může však býti na odůvodněnou žádost prodloužena.

Článek 7.

Opatření, aby bylo vydání zajištěno.

Jakmile dojde žádost za vydání s přílohami uvedenými ve člancích 4. a 5. zařídí dožádaný stát vše, čeho třeba, aby si zajistil vyžadovanou osobu a se zabránilo jejímu útěku, leč by se vydání jevilo hned s počátku nepřipustným.

Článek 8.

Prozatímní zatčení.

V nutných případech může býti vyžadovaná osoba prozatímně zatčena dokonce již před podáním žádosti o její vydání a to na základě jakéhokoliv oznámení zaslaného poštou nebo telegraficky, pod podmínkou, že obsahuje zmínku o soudním zatykači nebo rozsudku a že jest v něm současně uveden trestný čin. Takové oznámení může býti zasláno přímo soudem nebo příslušným úřadem státu dožadujícího příslušnému úřadu státu dožádaného. Dožadující úřad musí nieméně potvrditi telegrafické oznámení ve lhůtě osmi dnů.

Příslušné úřady obou smluvních stran mohou i bez takového oznámení zatknouti prozatímně každou osobu, která byla vypátrána na

tion provisoire de tout individu découvert sur leur territoire et signalé par les autorités de l'autre Partie, ou inscrit comme recherché par la police dans leurs bulletins ou registres respectifs.

L'autorité qui a procédé à l'arrestation d'un individu, conformément aux alinéas précédents, en informera, sans retard, l'autorité qui l'a provoquée en indiquant en même temps l'endroit de la détention.

Si dans un délai de quinze jours, à partir de la date où cette information a été expédiée conformément aux dispositions ci-dessus, les autorités de l'autre Partie Contractante ne font pas savoir que l'extradition de l'individu arrêté sera demandée, celui-ci pourra être mis en liberté.

Article 9.

La personne arrêtée pourra de même être mise en liberté, si la demande d'extradition accompagnée des pièces à l'appui énumérées aux articles 4 et 5 n'a pas été reçue dans un délai de six semaines, à compter du jour où la communication d'arrestation prévue par le troisième alinéa de l'article précédent a été expédiée.

Dans les cas où des explications complémentaires auraient été demandées conformément à l'article 6, la personne arrêtée pourra également être libérée, si ces explications n'ont pas été données à l'Etat requis dans le délai convenable qu'il a fixé ou prolongé.

Article 10.

Concours de demandes.

Si l'individu dont l'extradition est demandée par une des Parties Contractantes, est également réclamé par un ou plusieurs autres Etats, l'Etat requis sera libre de le livrer soit à l'Etat dont il est ressortissant, soit à l'Etat sur le territoire duquel l'infraction a été commise.

Si l'Etat dont la personne réclamée est ressortissante ne se trouve pas parmi les Etats requérants, l'Etat requis pourra l'informer des demandes d'extradition reçues d'autres Etats, en lui fixant un délai de quinze jours pour faire connaître s'il entend lui aussi réclamer l'extradition. Les dispositions du premier alinéa de l'article 9 seront également applicables en ce qui concerne sa demande d'extradition. Autrement la personne réclamée sera livrée à l'Etat sur le territoire duquel elle a commis l'infraction la plus grave, et s'il s'agit d'infractions de gravité égale, à l'Etat dont la demande d'extradition sera parvenue la première.

jejich území a jest hlášena úřady druhé strany nebo zanesena jako policejně stíhaná v jejich příslušných policejních listech nebo rejstřících.

Úřad, který přikročil podle předchozích odstavců k zatčení nějaké osoby, uvědomí o tom bez průtahů úřad, který o zatčení žádal, a udá současně místo, kde zatčená osoba jest ve vazbě.

Neoznámí-li úřady druhé smluvní strany do patnácti dnů po té, kdy bylo oznámení podle hořejších ustanovení odesláno, že bude žádáno o vydání zatčené osoby, může býti tato osoba propuštěna.

Článek 9.

Zatčená osoba může býti rovněž propuštěna, nedojde-li žádost o vydání s doklady uvedenými ve člancích 4. a 5. do šesti týdnů ode dne, kdy byla odeslána zpráva o zatčení, o níž jedná třetí odstavec předchozího článku.

Zatčená osoba může býti rovněž propuštěna, bylo-li žádáno za doplňující objasnění podle čl. 6. a nedojdou-li tato objasnění státu dožadnému v přiměřené lhůtě, kterou stanovil nebo prodloužil.

Článek 10.

Souběh žádostí za vydání.

Žádá-li vedle smluvní strany za vydání téže osoby ještě jiný nebo několik jiných států, může ji dožadovaný stát vydati buď státu, jehož jest příslušníkem, nebo státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.

Není-li stát, jehož jest vyžadovaná osoba příslušníkem, mezi státy za její vydání žádajícími, může stát dožadovaný zpraviteli posléze uvedený stát o žádostech, došlých od jiných států, při čemž mu určí lhůtu patnácti dnů, aby prohlásil, zda hodlá žádati rovněž o její vydání. Ustanovení odst. 1. článku 9. platí rovněž o jeho žádosti za vydání. Jinak bude vyžadovaná osoba vydána státu, na jehož území spáchala nejtěžší trestný čin a, jde-li o stejně těžké činy, státu, jehož žádost za vydání došla nejdříve.

Ces dispositions ne portent pas atteinte aux engagements pris antérieurement par l'un des Etats Contractants vis-à-vis d'autres Etats.

Article 11.

Ajournement de l'extradition.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou s'il a été condamné dans l'Etat requis pour une infraction autre que celle qui a motivé la demande d'extradition, ou bien s'il y est détenu pour d'autres causes, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient terminées ou jusqu'à ce qu'il ait subi sa peine, ou en ait obtenu la remise, ou jusqu'à ce que sa détention pour d'autres causes ait pris fin.

Cet ajournement n'empêchera pas de statuer sans délai au sujet de l'extradition, sauf motifs spéciaux qui seront portés aussitôt à la connaissance de l'Etat requérant.

Article 12.

Remise temporaire de l'individu réclamé.

Si l'ajournement de l'extradition mentionné à l'article précédent pouvait cependant avoir comme effet, d'après les lois de l'Etat requérant, la prescription ou d'autres entraves importantes à la poursuite, on pourra accorder la remise temporaire de l'individu réclamé, à moins que des considérations spéciales ne s'y opposent et à la condition que l'extradé soit renvoyé aussitôt que dans l'Etat requérant les actes de l'instruction, pour lesquels l'individu a été temporairement réclamé, seront terminés.

Article 13.

Délai pour l'accomplissement de l'extradition accordée.

Si l'extradition a été accordée, l'Etat requérant qui se procurera les autorisations nécessaires du transit le plus tôt possible sera tenu de se faire délivrer l'individu réclamé dans un délai de trois mois à compter du jour où il aura reçu l'information que l'extradition lui était accordée. Passé ce délai, l'individu dont il s'agit pourra être mis en liberté.

Article 14.

Extension des effets de l'extradition.

L'individu extradé pourra être poursuivi ou puni dans l'Etat auquel l'extradition a été accordée ou livré à un pays tiers pour une infraction autre que celle qui a motivé son extradition et commise avant celui-ci, seulement:

Závazky, jež některý ze smluvních států na se vzal již dříve vůči jiným státům, zůstávají těmito ustanoveními nedotčeny.

Článek 11.

Kdy bude vydání odloženo.

Je-li vyžadovaná osoba stíhána nebo byla-li odsouzena ve státě dožádaném pro jiný trestný čin než ten, který jest podkladem žádosti za vydání, nebo je-li tam ve vazbě z jiné příčiny, může býti její vydání odloženo do doby, kdy bude řízení skončeno nebo trest odpykán nebo prominut nebo její vazba z jiných důvodů skončena.

Tento odklad nebude závadou, aby nebylo ihned o vydání rozhodnuto, leda že by zde byly zvláštní důvody, o nichž jest zpravití ihned dožadující stát.

Článek 12.

Dočasné vydání vyžadované osoby.

Jestliže by však odklad vydání uvedený v předchozím článku mohl míti podle zákonů dožadujícího státu v zápětí buď promlčení, nebo jiný vážný škodlivý účinek pro stíhání, lze povolití dočasné vydání vyžadované osoby, nejsou-li proti tomu zvláštní námitky a pod podmínkou, že vydaný bude vrácen, jakmile budou ve státu dožadujícím skončeny úkony řízení, pro něž byla osoba dočasně vyžádána.

Článek 13.

Do kdy jest vydání provésti.

Bylo-li vydání povoleno, jest vyžadující stát povinen opatřiti si co nejdříve povolení pro průvoz a převzítí vyžadovanou osobu do tří měsíců ode dne, kdy byl zpraven o tom, že mu bylo vydání povoleno. Po této lhůtě může býti osoba, o níž se jedná, propuštěna na svobodu.

Článek 14.

Rozsah vydání.

Vydanou osobu lze stíhati nebo trestati ve státě, kterému byla vydána, nebo vydati ji dále třetímu státu pro jiný trestný čin, než ten, pro který byla vydána a který byl-li spáchán před ním, toliko:

a) si l'Etat qui avait accordé l'extradition y consent. Ce consentement ne pourra être refusé si l'extradition pour l'infraction en question est prévue par la présente Convention. L'Etat qui a extradé pourra exiger que ce consentement soit demandé dans la forme prescrite pour la demande d'extradition, avec les pièces à l'appui énumérées aux articles 4 et 5. L'Etat qui a obtenu le consentement informera l'autre du résultat final de la poursuite en lui envoyant une copie de la décision intervenue;

b) si, ayant eu la liberté de le faire, il n'a pas quitté, pendant la semaine qui suit son élargissement définitif, le territoire de l'Etat auquel il a été livré ou s'il y est retourné par la suite.

Article 15.

Transit.

Si l'extradition d'un malfaiteur a lieu entre l'une des Parties Contractantes et entre un tiers Etat, l'autre Partie accordera son transit sur la simple production, en original ou en expédition authentique, de l'un des documents mentionnées dans l'article 4.

Les dispositions relatives à l'autorisation d'extradition s'appliquent également à ce transit.

Le transit sera effectué par les agents de la Partie requise, dans les conditions et par la voie qu'elle déterminera.

CHAPITRE II.

Article 16.

Assistance judiciaire en matière pénale.

En matière pénale les Parties Contractantes se prêteront réciproquement assistance judiciaire. Elles feront notamment signifier les actes de procédure pénale à des personnes se trouvant sur leur territoire, procéderont aux actes d'instruction tels que l'audition des témoins, les expertises, le constat judiciaire, les perquisitions et les saisies d'objets, et elles se remettront réciproquement les actes judiciaires et les pièces à conviction.

Les jugements de condamnation ainsi que les citations à comparaître comme inculpé émis par les tribunaux de l'une des Parties Contractantes contre des ressortissants de l'autre Partie ne seront toutefois pas signifiés à ces derniers. De même un ressortissant de l'une des Parties Contractantes ne pourra sur la demande de l'autre Partie être soumis à un interrogatoire comme inculpé.

a) souhlasí-li s tím stát, který vydání povolil. Tohoto souhlasu nelze odepřít, jestliže tato úmluva vztahuje se na vydání pro takový trestný čin. Stát, který vydání povolil, může žádati, aby o tento souhlas bylo žádáno ve formě předepsané pro žádosti za vydání s doklady uvedenými ve člancích 4. a 5. Stát, ježmu se dostalo souhlasu, oznámí druhému státu konečný výsledek trestního řízení a zašle mu opis rozhodnutí;

b) jestliže vydaná osoba, ačkoli měla toho možnost, neopustila do týdne po svém konečném propuštění území státu, kterému byla vydána, nebo vrátila-li se tam později.

Článek 15.

Průvoz.

Jde-li o vydání pachatele mezi jednou ze smluvních stran a státem třetím, povolí druhá strana jeho průvoz na základě pouhého předložení prvopisu nebo ověřeného opisu některé z listin uvedených ve čl. 4.

Ustanovení o povolení vydání vztahují se rovněž na tento průvoz.

Průvoz bude proveden orgány strany dožadované způsobem a směrem, který určí.

HLAVA II.

Článek 16.

Právní pomoc ve věcech trestních.

Smluvní strany poskytnou si navzájem právní pomoc ve věcech trestních. Zejména dají doručiti spisy týkající se trestního řízení osobám, které se nalézají na jejich území, budou prováděti úkony vyšetřovací, jako výslech svědků, posudky znalecké, soudní ohledání, prohlídky a zabavení věcí a budou si předávati vzájemně soudní spisy a věci doličné.

Odsuzující rozsudky, jakož i obsílky k výslechu osob jako obviněných, než budou vydány soudy jedné ze smluvních stran proti příslušníkům druhé, nebudou však těmto osobám doručovány. Rovněž nelze podrobiti výslechu jako obviněného příslušníka jedné smluvní strany na dožádání druhé.

La demande d'assistance judiciaire sera rédigée dans la langue officielle de l'Etat requérant, munie du sceau de l'autorité requérante et transmise directement au Ministère de la Justice de l'Etat requis par celui de l'Etat requérant, ou en cas de procédure pénale militaire, par l'Administration Suprême de la justice militaire. Les dispositions de l'article 5 concernant la traduction s'appliquent aussi à la demande et aux pièces qui y sont annexées.

Il sera donné suite à la demande d'assistance judiciaire en matière pénale en observant les lois de l'Etat sur le territoire duquel l'acte d'instruction demandé doit avoir lieu. Les procès verbaux y relatifs ne seront pas traduits dans la langue officielle de l'Etat requérant.

L'assistance judiciaire en matière pénale pourra être accordée dans les limites prévues par la législation de chaque Etat même dans le cas où, d'après les dispositions de la présente Convention, il n'y aurait pas d'obligation d'extrader.

Article 17.

Citation et comparution de personnes de l'autre Etat Contractant.

Si dans une cause pénale pendante devant les tribunaux d'un Etat Contractant la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert se trouvant sur le territoire de l'autre Etat Contractant est jugée nécessaire ou désirable, les autorités de celui-ci lui communiqueront l'invitation qui lui sera adressée à cet effet.

Les frais de la comparution personnelle d'un témoin ou expert seront supportés par l'Etat requérant, et l'invitation indiquera la somme à allouer au témoin ou expert à titre de frais de voyage et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'Etat requis pourra lui faire à charge de remboursement par l'Etat requérant.

Aucun témoin ou expert, quelle que soit sa nationalité, se trouvant sur le territoire de l'une des Parties Contractantes et qui, cité par l'autre, comparaitra volontairement devant les tribunaux de celle-ci, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des infractions antérieures ni sous prétexte de complicité dans les faits, objets du procès où il figure.

Ces personnes perdront toutefois cet avantage, si, ayant eu la liberté de le faire, elles

Dožádání o právní pomoc jest sepsati v jazyku státním (oficiálním) státu dožadujícího, opatřiti pečeti dožadujícího úřadu a předati přímo ministerstvu spravedlnosti státu dožádaného ministerstvem státu dožadujícího nebo, jedná-li se o trestní řízení vojenské, nejvyšší správou vojenského soudnictví. Ustanovení čl. 5. o překladech vztahují se též na dožádání a jeho přílohy.

Dožádání za právní pomoc ve věcech trestních bude vyřízeno podle zákonů státu, na jehož území má býti žádaný úkon proveden. Protokoly o tom nebudou překládány do státního (oficiálního) jazyka dožadujícího státu.

Právní pomoc ve věcech trestních lze poskytnouti v mezích zákonodárství každého z obou států a to i v tom případě, nebylo-li by podle ustanovení této úmluvy povinnosti k vydání.

Článek 17.

Obeslání a předvedení osob z území druhého smluvního státu.

Jeví-li se v trestní věci, která jest projednávana před soudy jedné smluvní strany, nutným nebo žádoucím, aby svědek nebo znalec z druhého smluvního státu se osobně dostavil, doručí mu úřady tohoto státu obsílku, která k tomu účelu mu bude zaslána.

Výlohy spojené s osobním dostavením se svědka nebo znalce hradí dožadující stát; v obsílce jest uvést částku, která bude svědkovi nebo znalci vyplacena na úhradu nákladů cesty a pobytu, jakož i výši zálohy, kterou dožádaný stát může mu vyplatiti proti náhradě státem dožadujícím.

Svědék nebo znalec, ať přísluší kamkoli, zdržující se na území jedné smluvní strany, jenž byv druhou stranou vyzván, dobrovolně se dostaví před její soudy, nesmí tu býti stíhán nebo vězněn pro dřívější trestné činy ani pod záminkou účastenství na činech, jež jsou předmětem trestního řízení, v němž vystupuje.

Tyto osoby pozбудou však této výhody, jestliže, ačkoli měly toho možnost, neopustily

n'ont pas quitté le territoire de l'État requérant dans une semaine à partir du moment où leur présence devant les tribunaux n'y était plus nécessaire.

Si la personne citée se trouve en détention sur le territoire de l'État requis, sa comparution pourra être demandée sous l'engagement qu'elle y sera renvoyée le plus tôt possible. Une pareille demande ne pourra être refusée à moins de considérations spéciales, notamment si le détenu cité s'y oppose expressément.

Sera de même accordé, dans les conditions énoncées ci-dessus, le transit aller et retour, par le territoire de l'une des Parties Contractantes d'un individu détenu dans un pays tiers, que l'autre Partie Contractante jugerait utile de confronter avec un individu poursuivi ou d'entendre comme témoin.

Article 18.

Remise de pièces à conviction.

Les autorités des deux Parties Contractantes se remettront réciproquement, sur demande, les objets qu'un inculpé s'est procuré par son infraction, ou bien qui peuvent servir de pièces à conviction et cela même dans les cas où lesdits objets seraient passibles de saisie ou de confiscation.

Si ces objets se trouvent en possession de l'inculpé lors de son extradition ou de son transit, ils seront, autant que faire se pourra, remis en même temps que se fera l'extradition ou le transit. Leur remise aura lieu même dans le cas où l'extradition déjà accordée ne pourrait être effectuée par suite de la mort ou de l'évasion de l'inculpé. Elle comprendra également tous les objets de la même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays accordant l'extradition et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont toutefois réservés les droits que des tiers auraient acquis sur les objets en question, lesquels dans ce cas devront, le procès fini, être rendus le plus tôt possible et sans frais à l'État requis.

L'État auquel la remise de ces objets aura été demandée pourra les retenir provisoirement, s'il les juge nécessaires pour une instruction criminelle. Il pourra de même en les transmettant se réserver leur restitution pour le même but, en s'obligeant de les retourner à son tour dès que faire se pourra.

území dožadujícího státu do týdne od té doby, kdy jejich přítomnosti před soudy nebylo již třeba.

Je-li obeslaná osoba ve vazbě na území státu dožadovaného, může býti žádáno za její předvedení se závazkem, že tam bude co nejdříve vrácena. Takovou žádost bude možno zamítnouti pouze ze závažných důvodů zejména, bude-li tomu obeslaný vězeň výslovně odporovati.

Za podmínek shora uvedených bude též povolen průvoz tam i zpět územím jedné smluvní strany osoby, která jest ve vazbě na území třetího státu, pokládá-li druhá smluvní strana za nutno, aby byla postavena tváří v tvář s osobou stíhanou nebo slyšena jako svědek.

Článek 18.

Vydání věcí doličných.

Úřady obou smluvních stran vydají si navzájem na požádání věci, jichž obviněný nabyl trestným činem nebo které mohou sloužiti jako věci doličné, a to i tehdy, podléhají-li tyto věci zabavení nebo propadnutí.

Jsou-li tyto věci v držení obviněného v době jeho vydání nebo průvozu, budou pokud možno vydány současně s jeho vydáním nebo průvozem. K jejich vydání dojde i tehdy, když vydání již povolené nemůže býti provedeno pro úmrtí nebo útěk obviněného. Vydání se bude vztahovati rovněž na všechny věci téhož druhu, které snad obviněný uschoval nebo uložil ve státě, který vydání povolil, a jež by byly teprve později vypátrány.

Práva osob třetích k těmto věcem zůstávají nicméně nedotčena; v tomto případě nutno vrátiti tyto věci dožadovanému státu co nejdříve po skončeném trestním řízení a bez výloh.

Stát, na němž jest žádáno vydání těchto věcí, může je prozatím zadržeti, považuje-li je za nutné pro trestní řízení. Může si rovněž vyhraditi při vydávání věcí jejich vrácení k témuž účelu se závazkem, že je sám pošle zpět, jakmile to bude možno.

Article 19.

Communication des sentences de condamnation et des extraits du casier judiciaire.

Les parties Contractantes se communiqueront réciproquement chaque trimestre les condamnations passées en force de chose jugée ou les extraits de toutes les sentences définitives, y compris les sentences conditionnelles prononcées par leurs autorités judiciaires contre les ressortissants de l'autre Partie, pour autant qu'elles soient inscrites, d'après les lois en vigueur, dans leurs casiers ou registres judiciaires.

Elles se communiqueront également les décisions ultérieures concernant les dites sentences et inscrites au casier ou dans les registres judiciaires.

Les autorités d'une des Parties Contractantes chargées de la tenue des casiers ou registres judiciaires fourniront gratuitement aux autorités de l'autre Partie, sur leur demande, des informations concernant des cas particuliers sur la base des casiers ou registres judiciaires.

Les communications visées ci-dessus seront échangées directement entre d'une part le Ministère de la Justice ou le Ministère de la Défense Nationale à Prague, et d'autre part le Ministère de Grâce et de la Justice à Madrid, suivant les cas.

Article 20.

Frais d'assistance judiciaire en matière pénale.

Les frais occasionnés par la demande d'extradition ou de toute autre assistance judiciaire en matière pénale seront à la charge de la Partie sur le territoire de laquelle ils ont été occasionnés.

Les autorités de la Partie requise communiqueront toutefois à la Partie requérante le montant de ces frais en vue de leur remboursement par la personne obligée de les supporter.

Font exception les indemnités pour les expertises de toute nature, de même que les frais occasionnés par la citation ou comparution des personnes se trouvant en détention sur le territoire de l'Etat requis, et les frais de transit. Tous ces frais resteront à la charge de l'Etat requérant.

Seront également supportés par l'Etat re-

Článek 19.

Sdělování odsuzujících rozsudků a výtahů z rejstříku trestů.

Smluvní strany budou si vzájemně oznamovati čtvrtletně pravoplatné odsuzující rozsudky nebo výtahy ze všech pravoplatných rozsudků, čítaje v to též podmíněčné rozsudky vynesené jejich soudy proti příslušníkům druhé strany, pokud jsou zapsány podle platných zákonů do jejich trestních nebo soudních rejstříků.

Budou si rovněž oznamovati pozdější rozhodnutí, která se vztahují na tato odsouzení a jsou zapsána do trestních nebo soudních rejstříků.

Úřady každé smluvní strany, pověřené vedením trestních nebo soudních rejstříků, budou podávati úřadům druhé strany na jejich žádost bezplatně zprávy o zvláštních případech z trestních nebo soudních rejstříků.

Shora uvedené zprávy budou vyměňovány přímo podle okolností mezi ministerstvem spravedlnosti nebo ministerstvem národní obrany v Praze s jedné a ministerstvem mílosti a spravedlnosti v Madridě s druhé strany.

Článek 20.

Náklady právní pomoci ve věcech trestních.

Výlohy způsobené žádostí za vydání nebo jinou právní pomoc ve věcech trestních, ponese strana, na jejímž území vznikly.

Úřady strany dožádané oznámí však straně dožadující výši těchto výloh, aby mohly býti nahrazeny osobou k tomu povinnou.

Výjimku tvoří výlohy za znalecké posudky jakéhokoli druhu, jakož i výlohy způsobené obsláním nebo předvedením osob, které jsou ve vazbě na území dožádaného státu, a náklady průvozu. Všechny tyto výlohy ponese stát dožadující.

Státem dožadujícím budou rovněž hrazeny